

Els laics

compromesos en el món

EL LAIC ÉS A L'HORA «LA VEU DE L'ESGLÉSIA EN EL MÓN I LA VEU DEL MÓN EN L'ESGLÉSIA.»

Entrevista amb Dominique Vermersch', moderador de l'Emmanuel. Article realitzat per Loïc Joncheray.

Quines són les principals novetats en els últims anys que han contribuït al desenvolupament de la vocació dels laics?

-D. Vermersch: Amb el Concili Vaticà II, l'Església ha fet un formidable aprofundiment en la crida de tots els batejats a la santedat, una crida mitjançant la qual pren sentit i es determina tota vocació cristiana. A més a més, s'ha desvinculat de la definició "en negatiu" del laic, aquell que no és sacerdot ni religiós; especificant la seva vocació baptismal i el primer lloc del seu apostolat missioner, que és el món: «el caràcter secular és el caràcter propi i particular dels laics» i «aquí és on se'ls crida». Però observem malgrat tot, que aquesta formidable crida continua encara amagada avui en dia, si no evitada, probablement a causa de la disminució del nombre de sacerdots a l'Occident. El període post-conciliar ha vist créixer de fet, un compromís creixent i digne d'elogi dels laics a l'Església: en el consell parroquial, el cor, la litúrgia, la catequesi, les obres de caritat que són ara el resort principal. I a l'hora, la pèrdua, o fins i tot l'absència del pensament cristià es deixa sentir profundament en la vida econòmica i política, en els grans debats de la societat (la bioètica, la laici-

tat...), en el compromís sindical i associatiu. Ara, més que mai, la vitalitat missionera de l'Església crida a la vida donada als laics, «veu de l'Església en el món i veu del món en l'Església», segons l'expressió congestiva de Mons Rylko (veure pàgina 44). Una vida cristiana teixida per la trobada entre l'Església i el món, i per l'anunci del missatge de la salvació i de la seva recepció per part del món.

-Com podem definir la vocació dels laics en el context cultural actual?

DV: Sota aquesta condició: "Els fidels han de viure en estreta unió amb els altres homes del seu temps i s'han d'esforçar per comprendre la seva manera de pensar i de sentir, tal com elles s'expressen en la cultura"(Gaudium et Spes, n° 62). S'estan experimentant canvis profunds, sovint aïllats completament de la transcendència, lliurats a una economia de vegades salvatge, amb un relativisme ètic preparat per a qualsevol llicament, i una acció política en desordre.

Aquests "aventures" són, de fet, el camp missioner dels laics. Criden a la llum de l'Evangeli que, en cada moment, il·lumina i condueix els homes. Els pelegrins d'Emaús, confosos pels esdeveniments de la Passió de

Jesucrist, però il·luminats per Jesús mateix que els acompanyava en el camí, van obrir el seu enteniment per comprendre les Escriptures, i així van redescobrir l'alegria i l'esperança... També nosaltres hem d'acompanyar els homes del nostre temps a través d'un diàleg entre la fe i la raó, fent-los descobrir la saviesa, sempre nova, de la Paraula de Déu i la Tradició; Explicar sota aquest punt de vista allò que és pròpiament l'home, el significat i propòsit de la seva vida, la seva responsabilitat en relació amb l'univers creat, i ajudar-los a trobar la veritable felicitat. Es tracta d'un diàleg renovat entre fe i cultures, i d'aquí brollen les grans intuïcions missioneres.

- Com situar des d'un punt de vista més específic el carisma de l'Emmanuel?

DV: La vida comunitària ens ha estat donada per a dur a terme la singularitat de la nostra missió, familiar, professional, social i fins i tot política. Llegim sobre aquest punt a *Christifideles Laici* (1988): «És absolutament necessari que cada fidel laic tingui sempre viva consciència de ser un "membre de l'Església", i que se li ha confiat una tasca original, insubstituïble, i que no pot ser delegada en un altre pel bé de tots. » Fins i tot més, per desenvolupar aquesta singularitat, el laic de l'Emmanuel s'ofereix, pel

Parelles, solters, sacerdots i consagrats, units per una mateixa crida: reconèixer a Jesús com el centre de la seva vida, per "viure en el món sense ser del món."

seu ésser i les seves accions, per al creixement de l'Església i de la comunitat. Amb els seus germans sacerdots, les germanes i germans consagrats, ell és cridat també a ésser "Emmanuel" al cor del món i per el món; a donar testimoni constantment que la vocació suprema de l'home, és el cel.

- En què consisteix, en la seva opinió, l'apostolat dels laics?

DV: L'anunci del kerigma, és a dir, l'anunci explícit de la salvació portada per Crist, el Redemptor de la humanitat, i això també és un element constitutiu del carisma de l'Emmanuel. Un laic de l'Emmanuel està cridat a trobar els moments i els llocs que tanmateix són "escletxes culturals" de la postmodernitat, on és possible suggerir un nou anunci de la fe. En la Paràbola dels obrers de la vinya (Mt 20, 1-16), l'amo envia obrers a la seva vinya en diverses hores del dia, sense especificar explícitament la seva tasca. En altres paraules, es basa en el moment del dia i la situació del món, a través de les seves preguntes i els seus carrerons sense sortida, i és així com queda determinada la nostra pròpia missió de laics i el discerniment va a càrrec de la nostra responsabilitat. El metge i la infermera sovint són convidats a prendre una posició, a vegades heroica, en favor d'una cultura de la vida que promogui la dignitat inalienable de la persona humana. I aquesta cultura de la vida és també res-

ponsabilitat de l'empleat de l'empresa, del contable, de l'agricultor... D'aquí la necessitat de formar els laics en reconèixer les fissures culturals i estar preparats per treballar, quan arribi el moment, amb la gràcia de Déu. Però malgrat això, els carrerons sense sortida en què es troba immers el món

L'Emmanuel: Déu present a la vida quotidiana

«La Comunitat de l'Emmanuel és una associació de fidels de tots els estats de vida. La comunitat pren el seu nom de l'Esriptura: "Heus aquí que la Verge concebrà i tindrà un fill a qui li donarà el nom d'Emmanuel, que vol dir 'Déu amb nosaltres' "(Mt 1, 23). "Emmanuel és "Déu amb nosaltres", present en la vida quotidiana. Per a tots és reconèixer a Jesús com el centre de les seves vides, per "estar en

el món sense ser del món." Per a alguns, això significa la recerca de la santedat en el treball ordinari i la vida familiar, i per a altres, en el celibat pel Regne; i per a altres encara, una vida dedicada a temps complet a les obres d'apostolat. La gràcia profunda de la comunitat prové de l'adoració eucarística de Déu, realment present enmig nostre: "l'Emmanuel". D'aquesta adoració neix la compassió per

tots els homes que moren de fam, material i espiritualment. D'aquesta compassió neix del desig d'evangelitzar el món sencer i especialment als més pobres. La docilitat a l'Esperit Sant, la Paraula de Déu, la intercessió de Maria, Mare de Déu, els sacraments i la litúrgia arrelen la vida comunitària i apostòlica en la vida mateixa de l'Església.»

Preàmbul dels Estatuts de la Comunitat de l'Emmanuel.

a vegades condueixen al desànim. Com a laic compromès en l'Emmanuel, com ajudar els nostres contemporanis a entrar activament en una lògica d'esperança i de vida per a ser convidats per treballar en la vinya del Senyor? Aquest és també el carisma de l'Emmanuel. El compromís en el món comporta, a més, una part d'audàcia, la presa de riscos, de vegades el contrari del "políticament correcte". Aquesta audàcia és en realitat una font de fertilitat per al benefici de tota l'economia humana. Per exemple, en un context de crisi social i ambiental, com viure una sobrietat real, és a dir, una relació justa amb els béns creats i genuïna solidaritat amb els pobres i el patiment? És una invitació que dirigeixo especialment a la generació més jove dels laics de l'Emmanuel: donar-los una "doble missió" en les seves carreres professionals, posant-les en les mans de Déu que farà que es desenvolupin molt més enllà del que sovint és només superflu i les farà convergir cap a l'única cosa necessària, és a dir, la millor part.

1. Dominique Vermersch, casat amb Brigitte, té quatre fills d'entre 13 i 20 anys, és director d'investigació de l'INRA i professor a l'Agrocampus de Rennes. Compromès en la comunitat des de 1987.